

Évközi 12. Vasárnap C

*Nincs többé zsidó vagy görög,
rabszolga vagy szabad, férfi vagy nő,
mert mindannyian egyek vagytok
Krisztus Jézusban. (Gal 3,28)*

Olvasmány

Zakariás 12,10-11; 13,1

Ezt mondja az Úr: "Dávid házára és Jeruzsálem lakóira kiárasztom az irgalom és az imádság lelkét. Arra emelik majd tekintetüket, akit átsúrtak; gyászolják, mint az egyszülött fiút szokás, megsiratják, mint az elsőszülöttet.

Azon a napon olyan gyász lesz Jeruzsálemben, mint Hadad-Rimmon gyásza Megiddo mezején, (amikor megsiratták Josiás királyt)."

Azon a napon forrás fakad Dávid háza és Jeruzsálem lakói számára, hogy megtisztuljanak a bűntől és a tisztátalanságtól.

Szentlecke

Galatához 3,26-29

Testvéreim! A Jézus Krisztusba vetett hit által mindnyájan Isten fiai vagytok, hiszen mindannyian, akik megkeresztelkedtetek Krisztusra, Krisztust öltöttétek magatokra. Nincs többé zsidó vagy görög, rabszolga vagy szabad, férfi vagy nő, mert mindannyian egyek vagytok Krisztus Jézusban.

Ha azonban Krisztuséi vagytok, akkor Ábrahám utódai is, s az ígéret szerint örökösök.

Evangélium

Lukács 9,18-24

Amikor egyszer Jézus egyedül imádkozott, és csak tanítványai voltak vele, megkérdezte tőlük: "Kinek tartanak engem az emberek?" Ők így válaszoltak: "Van, aki Keresztelő Jánosnak, van aki Illésnek, mások szerint viszont a régi próféták közül támadt fel valaki."

Ő tovább kérdezte: "Hát ti kinek tartotok engem?" Péter válaszolt: "Az Isten Fölkentjének."

Jézus rájuk parancsolt, hogy ezt ne mondják el senkinek. Majd hozzáfűzte: "Az Emberfiának sokat kell szenvednie. A vének, főpapok és írástudók elvetik őt, megölik, de harmadnapra feltámad."

Amikor már sokan gyűltek köréje, ezt mondta: "Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét mindennap, és úgy kövessen. Mert aki minden áron meg akarja menteni életét, elveszíti azt. Aki pedig elveszíti életét érettem, megmenti azt."

Elmélkedés

Elgondolkodtató kérdés lehetne a mai vasárnap mottója: Felismerik-e rólunk mások, hogy keresztények vagyunk? Vagy másképp megfogalmazva: Hogy áll a helyzet megalkuvás nélküli Krisztus követésünkkel? "Követni" ezt a végszót adja elénk a mai evangélium. A szöveg világosan két részre oszlik: az elején Péter vallomása áll: "Te vagy a Messiás." Ez a látszólag oly könnyedén odavetett vallomás azonban mély következményeket rejt magában. Azt bizonyítja, hogy Jézus Krisztus Isten, Isten kiválasztotta, Akiben és Aki által Isten cselekszik történelmünkben, a mi üdvösségünkért; ugyanakkor egyértelműen ívként feszül a kereszt felé és mutatja az utat, amelyen Krisztussal járnia kell – a megaláztatáson, szenvedésen és halálon át a feltámadásra. Az első szövegrészt éles logikával követi a második. Krisztus szenvedéséről és a keresztről nem lehet részvétlenül és távolságtartóan beszélni. Péter vallomása arra bátorít minket, hogy mi is fogalmazzuk meg személyes vallomásunkat. Ki Jézus, az én számomra? Ebből a személyes, Jézus Krisztusba vetett hitből fakad aztán a személyes kereszthordozás. Milyen következményei vannak, ha hagyjuk, hogy a Jézussal való együttérzés megragadjon minket, ha életünket a Lélek vezetésére bízunk? A következmények mindig nagyon gyakorlatiak és konkrétak. Az első lépés Jézus életvitelének begyakrolásában saját életünk szemügyrevételét jelenti, az összefüggések felfedezését és értelmezését. Életünk rá kell, hogy nyíljon Jézus életére, fejünk és szívünk kérdéseinek szembesülniük kell Jézus kihívó életvitelével. A második lépés, a cselekvés önmagától adódik: az evangéliumra irányultságból automatikusan adódik a kicsinyekkel, elnyomottakkal, vakokkal, bénákkal, süketekkel, szorongatottságban élőkkel ... szegényekkel való szolidaritás. Az ilyen radikális és következetes szolidaritás, mint a Krisztus-követés kifejezése veszélyes lehet. Aki szembeszáll kortársaink hatalomvágyával és önfelmagasztalásával (a hivatalos Egyházon belül és kívül), abban automatikusan tudatosul a Krisztus-követés feltétele: érzi a keresztet. Tévedés azt hinni, hogy erőszakkal kellene keresnünk a szenvedést és keresztet, hogy felajánlhassuk. Aki nyíltan és őszintén Jézuséhoz méri az életét, az önmagától megtapaszalja a keresztet – de a feltámadást is! Sohasem feledhetjük, hogy Jézus útja nem fejeződik be a keresztnél, hanem Húsvét hétfőn újra megmutatkozik. Ha bizalmat és örömet merítünk belőle utunkhoz, akkor mások is megértik, miért vagyunk keresztények!